

متن پرسش

«إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَشَقَّتْنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ» سلام استاد: به نظر شما چرا ما با حضور سرمایه‌های بزرگی مثل خدا و اهل بیت در هستی که در امثال کتاب حقیقت نوری اهل بیت و مقام لیلۃ القدری حضرت فاطمه سلام الله علیها متذکر هستید، نمی‌توانیم مسائل خودمان را حل کنیم و خودمان را نجات بدیم؟ به نظر شما مشکل ما در کجاست؟ و چرا نمی‌توانیم از آن همه حضور و تصرف در جهت نجات از باتلاق و گرداب گرفتاری‌ها استفاده کنیم؟ (چگونه می‌توان مثل چشمه‌ای که همیشه جوشان و جاری است و همواره می‌توان از آن آب برداشت، از وجود همیشه جاری و جوشان خدا و اهل بیت، زندگی و آب حیات برداشت کرد؟)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خودمان را درست نمی‌شناسیم که چه ظرفیت‌های گسترده و گشوده‌ای داریم و کجاها باید خود را دنبال کنیم و چرا متوجه حضور ابدی اکنون خود نیستیم؟ پیشنهاد می‌شود جهت ماه رضانی که در پیش است، برای درک این موضوع، سوره‌مرسلات همراه با شرح صوتی آن دنبال شود. موفق باشید